

АНТОНИМНАРГА НИГЕЗЛӘНЭП ТӨЗЕЛГӘН ӘЙТЕЛМӘЛӘР
(ГЫЙБАРӘЛӘР)

А

Авыр туфрагы(н) жиңел булсын.
(Әйтем)

Авыр сүземне жиңел үткәр. (Әйтем)

Авыр хәлләрне жиңеләйтә без
Күнелдәге өмет бересе.
(С. Әхмәтжанова)

Авырлыкка – жиңеллек! (Алкыш)

Аз да жита, күп тә бетә. (Әйтем)
Аз да түгел, күп тә түгел. (Әйтем)
Аз булса да, күп итеп ал. (Әйтем)
Я айнык, я исерек түгел. (Сөйләм)
Күзенә ак-кара күренми. (Әйтем)
Ак-кара дип белми. (Сөйләм)
Акны карадан асрмый. (Әйтем)

Сине сөйдем...

“Еллар кирәк, – дидең, –
Аерырга акны карадан...”

“Син минекә булсаң, мин – синеке:
Жил дә үтмәс, – дидем, – аралан!...”
(С. Рәхмәтулла)

Бер алга, ике артка. (Әйтем)
Ике алга, бер артка. (Әйтем)
Алдым-бирдем ясы. (Сөйләм)

Алдын-артын уйламастан, телгә
килгән беренче күршенең исемен
әйттем. (Г. Бәширов)

Дөнья бер алдын, бер артын
күрсәтә. (Әйтем)
Бер алдына, биш артына чыга.
(Сөйләм)

– Алдыннан арты яхшы... Йөргән
жирендә дөмөгеп калса, бигрәк тә
яхшы, – дип уйланды.

(Г. Ибраһимов)

Алдыңнан артын! (Каргыш)
Алучыга баручы. (Әйтем)
Алып-биреп сөйләшә. (Сөйләм)

Синең авыл нигә асты өскә килми,
аларга ике тиен бер акча бит.

(Ш. Камал)

Асты барның өсте бар. (Әйтем)

Шул тормышның астын өскә
китереп

Жимерергә, тар-мар итәргә!!

Әйе,

Бу тормышны жимерер, ватар өчен

Алар килә,

Ишетәм:

Яшь көчләрнен

Аяк тавышлары ишетелә! (Н. Такташ)

Пуп (поп) буласым жук (юк), ә
корсагым ачка тук. (Ш. Маниур)

Ачык авыз, йомык күз. (Әйтем)
Аязлы-болытлы һава. (Сөйләм)

Ә

Әвалгесе-ахыргысы булсын. (Әйтем)
Теге вакытларда, Хәсрнисаның жиләк
күк чакларында әле, Шакирның, әлегә
дә баягы, һаман да шул йөгәнсез
нәфеслегенә яман да саруым кайнап,
йөрәгемә түзә алмыйча, без
кабыргаларын кашып алган идем мин
аның. (Р. Төхвәтуллин)

Б

Кирөгөң юк, шигыр, туа күрмә,
Бар булганнан юк булганын артык.
(Г. Рәхим)

Исәпкә бар, санга юк. (Әйтең)

Аман кайткан кордашларын кара, –
Исәпкә бар да бит, санга юк;
Сәгатъ саен сирәгә сафлар,
Кичтән исән берсе – таңга юк.
(Р. Идиятуллин)

Барсаң кайтасы була. (Сөйләм)
Барып кайттым бит. (Сөйләм)
Барып кайтырсың әле. (Сөйләм)
Барыр-бармас утыра. (Сөйләм)
Бары-югы беләнми. (Сөйләм)
Башланган эш – беткән эш. (Әйтең)

Моның барлык сөйләгәнә дин
гыйльмедер,
Баштан ахырга кадәр ул шуны
сөйләр. (Г. Утыз-Имәни)

Өйләнүен уң булсын, башы-ахыры
шул булсын. (Әйтең)
Баштан-аяк карап чыга. (Сөйләм)
Баштан-аяк кенгән. (Сөйләм)

Мотгәрәйнен, башы-аягы белән
чумып, бура бурап ятуын
бораулаучылардан беренче булып
Сапарбай күрөп кайтты.
(Ш. Бикчурин)

Башы барның соңы бар. (Әйтең)
Башыннан алып азагына кадәр
(тикләм, чаклы) карап чыкты.
(Сөйләм)

Фазлый сугышны башыннан
ахырына кадәр үз жылкәсендә
күтәрде, солдатка кичерергә туры
килгән барлык авырлыкларны үз
башыннан үткәрде. (Г. Галиев)

Журналның (“Совет әдәбияты”) яна
саны килгән көн безнең өчен үзгә
күрә бәйрәм була иде. Буш
минутларда аны, кулдан-кулга
йөртөп, башыннан ахырынача
укып чыгасың. (А. Шамоу)

Үзә бер карыш, сакалы мең карыш.
(Әйтең)

Бүгөн бар – иртәгә юк. (Әйтең)
Бүгөн булмаса иртәгә. (Әйтең)
Бүгөнгә эшнә иртәгәгә калдырма.
(Мәкаль)
Һәр бүгөннә иртәгәсә бар. (Әйтең)

В

Вақытлы-вақытсыз йөри шунда.
(Сөйләм)

Г

Гөнаһына күрә жазасы. (Әйтең)

Д

Дошман дустан ярала. (Мәкаль)

Әйдә дус-дошманның эчә бер
янсын, Нажиасен ул кемгә бирә дә,
ничек итеп бирә! (Ә. Еники)

Е

Әйләндереп астың өскә гармунның,
Уйнап китте көйнә шайтан кирегә.
Хак дигәнән әверелгәч юригә,
Инде көйлә озын көйгә син биеп
Көл елап һәм ела, бөндәм, син
көлеп. (Ә. Баянов)

Син бит минем узган гомеркәем,
Ераклаша бара аралар.
Ерагайган саен якыная,
Хәтеремнән калка бит алар.
(Р. Шакирова)

Ерак араларны (жирне) **якын** итеп
килдэм. (Сөйләм)

Сагыну хисе миңа канат куйды,
Ерак жирне **якын** иттерде.
Мин авылыма кайттым, туган жиргә,
Күленә кайткан аккош шикелле.

(М. Карим)

З

— Хәзрәтнең дә үзен, мәсәлән, хәйлә
белән мөселман театрларына илтеп,
үзегез акча жыяр өчсн, фаразан
(эйтик), анын зур башын кечкенә
итеп йөртәсез... — диле дә, күз
яшьләренә тончыгып, сүзсн тәмам
итә алмады. (Ф. Әмирхан)

Бүләкнен зурысы да, кечесе дә
булмый. (Әйтем)

И

Ит изгелек, көт явызлык. (Әйтем)

Өч йөз алтмыш көн дөнья йәзе, кеше
чырае күрмәстән, һич күңел
ачмастан, төрмә кебек кибертә
иртәдән караңгы **кичкә** **кадәр**
һәмишә (һаман) эш өстендә
утырырга адәм түгел таш та
чыдамас! (Ш. Мөхәммәдов)

Фәсхи белән Алтынбай, таң **иртәдән**
карангы **кичкәчә** чабып, ике
тәүлектә Исәнбикәнә (яланны)
бөтерделәр. (Г. Ибраһимов)

Иртәдән **кичкә** **кадәр** (чаклы)
эшләделәр. (Сөйләм)

Иртәдән **кичләргә** **кадәр**
Яңгырый хезмәт жыры. (Г. Латып)

Ә кояш **иртәдән** **кичкәчә**
Чәчәкле балкышны күзәтте...
(Х. Туфан)

Иртә уңмаган **кич** уңмас,
Бер уңмаса, һич уңмас. (Әйтем)

Безнең колхозга да **иртәме-соңмы**
шуның берсе кайтып житә дигән сүз
ич. (Р. Төхвәтуллин)

Иртәнге карангыдан **кичке**
карангыга **кадәр** (чаклы) басуда
эшләделәр. (Сөйләм)

Иске авызга **яңа** аш. (Әйтем)
Иске колакка **яңа** сүз. (Әйтем)
Иске **яңа** ел белән! (Котлау)

Й

Йомшак **жәеп** **катыга** **яткыра**. (Әйтем)

К

Кайтса **кайта**, **кайтмаса** юк. (Сөйл.)

Кара көздән **якты** язга атлап,
Картәтиләр килгән алмашка.
(М. Нәзиров)

Иртәгәсән аларны **карангылы-**
яктылыдан пристаньга алып төшөп
киттеләр. (М. Әмир)

Кәкре агып туры тидерә. (Әйтем)

Түрәнән сөален (соравын) әтрафлы
(купьяклы) аңлап бетмичә үк
жавапка керешкән, **керделе-**
чыктылы сүзләр сөйләгән.
(Г. Ибраһимов)

Кереп-чыгып йөри. (Сөйләм)
Кереп чыктым эле. (Сөйләм)
Керер алдыннан **чыгарыңны** уйла.
(Мәкаль)

Килделе-киттеле сөйли. (Сөйләм)

Тик ара-тирә ашыгып кына **килеп-**
киткәләгән кызын юатыр өчсн
һаман ана:

— Син, Нафия, бер дә борчылма, бар
да жайланыр, бар да үзенә эзенә

төшәр, Алла бирсә! – дип әйтә торды. (Ә. Еники)

Килер-килмәс кенә калды. (Сөйләм)
Килсә килдә, **килмәсә** юк. (Сөйләм)
Китеп килеп йөри. (Сөйләм)

Китә калсам, тагын **килермен**.
(Р. Шакирова)

Бер колактан **кереп**, икенчесеннән **чыга**. (Әйтем)

Көн дими, **төн** дими, **килә** дә **житә**.
(Сөйләм)

Көнөн-төнөн белми эшли. (Сөйләм)

Бигрәк тә атаклы галимнәр, ару-
талуны белмәстән, **көнне төнгә**
ялгап эшләделәр. (А. Айнетдинов)

Күпне өмет итеп аздан буш (коры)
калырсын. (Әйтем)

Кыек атып **туры тия** икән, бигрәк тә
шәп. (К. Нәжми)

М

Бер **матурга** бер **ямьсез**. (Әйтем)

О

Озын сүзенң **кыскасы**, мәрхүмә
Зөләйха үтерелгән кичтә Муса
эфәнде минем номерымда иде,
диярссез. (З. Бигиев)

Бала чактагы дуслыклар буенча
Фазыл, олы башын **кече итеп**, безне
һаман да үз күрә, якын күрә.

(Г. Ибраһимов)

Олы булсаң, **кече** бул. (Әйтем)

Олысыннан алып **кечесенә** тиклем
(чаклы, кадәр) **килгәннәр**. (Сөйләм)

Р

Рәхәтәннән **михнәте** күп. (Әйтем)

С

Мәхәббәткә юллар түгел такыр, –
Ничә тапкыр **сүнөп кабындым**...
Кайтмасынны белә торып көттем,
Юлларыңа чыгып табындым.
(С. Рәхмәтулла)

Т

Төнөн дими – **көнөн** дими, эшли дә
эшли. (Сөйләм)

Түбән очтан **югары** очка **кадәр**
Ишетелә гармун тавышы.
(Ә. Атнабасев)

Ч

Чиле-пешле арыш ипис. (Сөйләм)
Ярым чыңлап, **ярым шаярып**.
(Сөйләм)

Э

Эреле-ваклы **жиләкләрне** бергә
кайнагтым инде. (Сөйләм)
Эрүле-туңлы **вакытлар** да **житте**.
(Сөйләм)

Мин аны күргәч, **тәнем эсселе-
суыклы** булып китте. (М. Гафури)

Эчендәге(се) тышында. (Әйтем)

Эчендәген белә **шешә тышындан**
(тышыннан).
Өнәр (һөнәр) бар ирдә, бакчы, зур
өнәр бар! (Дәрдемәнд)

Ю

Телләр бәйдә, куллар бәйдә, рухлар
бәйдә,
Нишләргә тиеш соң мондый хәлдә
бәндә?
Үзәм әйтәм: җавап эзләп бусарынма
(пошынма),
Бәйдә тотсаң, **юаш** эт тә **усаллана**.
(Р. Ханнанов)

Югалтмыйча табып булмый --
Моны яна анладым. (М. Нэзиров)

Юк-бар белән булма әле! (Сөйләм)

Шунсы гажәп: берәү юкны бар итә,
Берәү килә бөтенесе эзергә.
(Д. Гарифуллин)

“Хәсрәтләрем муеннан”, – дим,
Булса да берәм-сәрәм.
Юк кайгымны бар дип сөйләп,
Күнелләрен күтәрәм. (М. Вафин)

Юктан бар булмаганмын бит,
Юк булырмынмы – бардан?!

...Баштан-аяк ак палата...
Яшә, “Ашыгыч ярдәм”!..
(С. Рәхмәтулла)

Я

Иргә язган алып кара көзгә кадәр
кырда эшләделәр. (Сөйләм)

Якынлык ераклыкка сәбәп. (Әйтең)

Бер яшьлектә, бер картлыкта.
(Әйтең)

Яхшыдан яман туган.
(Г. Ибраһимов)

ОКСЮМОРОННАР ҺӘМ КАТАХРЕЗАЛАР

Оксюмороннар

А

Агара, чалара энием чәчләре...
Агармый тик кайгы карасы.
Мәйданда, мәйданда мәңгелек ут яна,
Ул – минем йөрәгем ярасы.

(Р. Вәлиев)

Суыгызны агулы дөвә кушып
куйгансыз икән. (Ф. Әмирхан)

Дүрт-биш секунд барган сүзсез,
атышсыз дуэльдә баш миләреннән
электр тогыдай энә шулар йөгәреп
үтте. (М. Мәһдиев)

Чәчелеп лә ята – уйлар, жырлар,
Ачылмаган ачыш дөньялар...

(М. Галиев)

Сабий вактын сагынмакта һәр
шагыйрь дә,
Ачы-тәмле хыяллардыр бу һәр
шагыйрьгә. (Г. Тукай)

Ә

Авыр, мәшәкәтле тормышта әтиле
әтисезләр, ятим балалар тагын артты
дигән сүз. (“Татарстан яшьләре”
газетасы)

Б

Безнең ил ул – алга карап,
Артка таба йөргән ил,
Бүтән илләр белмәгәнне
Үзе генә белгән ил;
үлә-үлә яшәгән ил,
байый-байый белгән ил.

(Л. Лерон)

Барышына килешем. (Әйтем)

Дәртләнеп-ярып алга ашу бу,
Ә бит мәңгегә бәхилләшү бу...

Нинди фажига, нинди тантана!
Ах, бар да артта... Ах, бар да алда!
Күпме бәхет бу бәхетсезлектә,
Вакытлылыкта һәм чиксезлектә.
(Н. Измайлова)

Кичәгемнең бүгенгесе,
Бүгенгемнең кичәгесе,
Дөресеменнән ялгандыр,
Ялганымның чын дөресе. (Ә. Баянов)

Г

Гаепсездән гаеплеләр
килә күбрәк синен алга.
(Л. Шагыйрьжан)

Газаплы ләззәт, ләззәтле газап
Жылы туфрактан гарешкә (иң югары
күккә) аша.
Ходаем, берүк ярдәм ит жиргә –
Жир ужымлаган мәлләр, ләбаса...
(Зөлфәт)

Мәхәббәткә һәйкәл булып калсын
Газаплы һәм татлы гөнаһыбыз.
(М. Әгъләмов)

Хәбирнең йөрәге әллә нинди
шомлану аралаш газаплы шатлык
белән типте. (Ш. Хөсәенов)

Өрнәткән дә ничә кабат,
Юаттың үзәң азак.
Газаптан торган шатлык син,
Шатлыктан торган газап.
(Р. Миннуллин)

Д

Мәхәббәт – дөвәсыз сырхау.
(Әйтем)

Ул чагында аерылышып,
Ничек дөрәс ялгышканбыз.
(М. Галиев)

Е

Сузылып кул житәр жирдә
Якын һәм ерак кешен,
Ә син түз, ела елмаеп,
Житәлсә әгәр көчен.

(Н. Әхмәдиев)

Хурлый-хурлый сокланабыз,
елый-елый көләбез...

Шайтан алгыры, шулай
матур яши беләбез.

(Р. Харис)

Һәм беркөнне
алсу аңкавымнан
донъянын катысын кимерерлек
каты тешләр төрткәч,
бәхәтсә эчсә сыймаганга
көдем!

Елый-елый көлдем (Р. Вәлиев)

Ник дип ашыктың син шулкадәр?
Ник теләдең тилертергә
Ерагайган саен якынаеп.

(Р. Фәйзуллин)

Соңардым мин, хатлар язмыйм
Сина – ерак якыным. (Ф. Сафин)

Серле донъя бул син миңа, –
Мәңге ачылмас тылсым,
Юллар читкә каерса да,
Ерак якыным бул син.

(Х. Мөдәрисова)

Жыр жибәрәм матур көйгә салып,
Ерактагы якын,
Ерактагы якын кешемә. (З. Нури)

Ж

Гүрстандай гамьле авылларда
Кыбырдаша жанлы мәетләр!

(Ш. Бабич)

Кар баскан өйләрдән жанлы
мәетләр күтәрелеп чыгалар, юлсыз,
сукмаксыз урамнар, тыкрыклар
буенча, вакытсыз картаеп киткән яки

шешенгән балалар... бу ризык
йортына агылдылар. (Г. Ибраһимов)

Искелек үлә,
Аңарга без кабер казучылар,
Иске утлар мәңгегә сүнә,
Без –
Яңаны ягучылар!
Без –
Давыл балалары.
Без – мәңгелек.
Искелек жанлы үлек,
Без – мәңгелек. (Н. Такташ)

Бар күңелләрдән жылы, йомшак
синең каберң ташы. (Г. Тукай)

И

Мин Иделгә кайттым...Жиремдә дә
Сагынам таулар илен, яшермим...
Үзәннәрдә таулар жырын жырлыйм,
Мин ирекле Кавказ әсире.
(Р. Гатауллин)

Базар тулы коллар...
Мин дә шунда –
Шул ирекле коллар базарында.
Сата безне мәрхәмәтсез заман
Чит жирләрдә түгел –
Казанымда!.. (Р. Әхмәтжанов)

Кая бармыйм – сайрый кошлар
Читлек читенә кунып;
Ирекле илемдә яшим
Ирекле тоткын булып.
(Р. Идиятуллин)

Кайда соң миңа тиеше
Монда бөөк юлларның? –
Иртә килеп соңардым шул
Иртә килеп соңардым. (Зөлфәт)

Мәхәббәтгән, яшьлек хисләреннән
Без исерек идек хәмерсез. (И. Юзиев)

Анын гомере шатлыклардан кайгы,
Кайгылардан шатлык эзләп үтте.
Бар төшләрен гел начарга юрап,
Өзә иде безнең үзәкне. (Р. Вәлиев)

Ява карлар, ява кайнар карлар,
Ява йөрәк ярасына.
Мәхәббәтем бүген табармын күк
Кайнар карлар арасынан.

(Р. Вәлиев)

Шуннан хатын сузып яткырды
Бу котырған **камыр батырны**.
Көмеш сабына кадәр кылычны
Йөрәгенә аның батырды. (М. Жәлил)

Кузгалды күңел атлары:
Тизләтте, юыртты.
Биеште уйнап каршында
Карангы якты. (Р. Хисматуллин)

Шундый муллык –
Яшь сабыллар ашка,
Карт сабыллар яшыкә туена.
Шундый муллык
Кайгы-шатлыкларга –
Өверелде сабан туена. (М. Әгъләмов)

Картлык яшьлегемә кердем...
Кирәк түгел артыгы!.. (З. Нури)

Кичәгемнең бүгенгесе,
Бүгенгемнең кичәгесе,
Дөресемнең ялганыдыр,
Ялганымның чын дөресе.
Мәхәббәтнең нәфрәт төсле,
Нәфрәтемнең мәхәббәттәй
күренеше –
Аның эше. (Ә. Баянов)

Пычак белән суганны
Калды инде турыйсы,
Ашка суган турыйм мин,
Көлә-көлә елым мин.

(Л. Ихсанова)

Әйләндереп астын өскә гармунның,
Уйнап китте көйне шайтан кирегә.
Хак дигәнең өверелгән юригә,
Инде көйлә озын көйгә син биеп
Көл елап һәм ела, бәндәм, син
көлеп. (Ә. Баянов)

Юкка чыкты бик күп теләкләргә,
Күп эшләргә булган өметләргә.

Юкка яздым: **“Көлеп үләрмен!”** –
дип,
Юк, үләсе килми, егетләргә!
(М. Жәлил)

Күзле сукур кебек аермый да
Башладыкмы якты төсләрне? –
Ирек сөйде шагыйрь гомер бакый,
Сөймәде ул кара көчләрне.
(Р. Идиятуллин)

Ә күпме **күзле сукурлар!**
(Р. Гатауллин)

– Ә без, ди Мирвәли, муллалар
артыннан **күзле сукур** булып бара
алмыйбыз инде, ди. (М. Фәйзи)

Шунда тамсын **күз яшемнең иң ачы**
һәм татлысы! (Г. Тукай)

Су буенда ап-ак комлык.
Бер тавышсыз ап-ак яңгыр,
Ап-ак серләр. Ап-ак шатлык...
Жәйнә сагынуынан шулай
Мин ап-ак жәй уйлап таптым.
Кышкы жәй. (Р. Хисматуллин)

Тик бер кабат яз күрсәргә телім
Ник куркасыз **кышкы яшеннән?**
(И. Ихсанова)

Л

Миңа Казан турында ишетү –
ләззәтле газал, Сезнең Казаннан
китүегезне белгәч, күңел жәрәхәтем
тагын яңарды. (И. Гази)

Сагынулар мине монды, **ләззәтле**
бер **сагышка** батырырлар иде.
(Ф. Әмирхан)

Газаллы **ләззәт**, **ләззәтле газал**
Жылы туфрактан гарәшкә (иң югары
күккә) аша. (Зөлфәт)

Альбина Хәлиуллинаның
шигырьләрендә сөя һәм сөелү кебек
төшенчәләрен самимилеге,

монсулыгы, шул ук вакытта ләззәтле
газаплылыгы, илаһи бөеклеге дә
чагылыш тапкан. (Л. Хәбибов)

М

Тимер юлда рельслар да шулай
Мәнгә бергә, мәнгә аерылган.
(Ә. Атнабаев)

Н

Дөньяда кешелек жәмгыятенен
яшәвенә зур зарар сала торган
кыргый көчләр бар: су басу,
вулканнар ату, жир тетрәү, корылык,
янгын, сугышлар. Юньсезләр кулына
килеп кертән атом-төш коралы,
химия... Болар күз алдындагы
дошманнар. Аста күренмичә яткан
дошманнар бар: алардан берсе –
надан галим. (М. Мәхдиев)

Их, син, Сәях дуслым, **нәни гигант!**
Без – ракета күк, тик бер аерма...
(Зөлфәт)

О

Мәрьям, олы **сабийның** баягынак
караватта юашланып, буйсынып
утыруыннан көлгән сыман, чын
күнелдән көлеп куйды. (Н. Фәттах)

Ө

Монда бар йолдызлар,
Ике пар күз караганга ахры,
Бик якыннар һәм бик тоныклар.
Монда юллар, сукмаклар юк.
Монда алашканнар –
Өметсез өметлеләр. (Р. Вәлиев)

Язның гөлләрен ал – сиңа булсын,
Синсез гөлләр миңа кирәкми.
Былбыл телләрен ал – сиңа булсын,
Өнсез телләр миңа кирәкми.
(Ә. Атнабаев)

Пешә-пешә тунган чагыммы ла,
Өши-өши янган чагыммы?
(Н. Әхмәдиев)

П

Син дә парлы, мин дә парлы
Икебез дә парлы ялгыз. (Жыр)
Күнелендә исемемне
Саклайсыңдыр, таң кызым.
Исә жилләр, кичә илләр...
Сау бул, **парлы ялгызым!**..
(Ф. Сафин)

Парлы ялгыз
Читләрдән караучыга без –
Туйдагы пар ат кебек!
Ә эчләрдә яра саркый
Черле парат кебек... (Р. Фәйзуллин)

Пешә-пешә тунган чагыммы ла,
Өши-өши янган чагыммы?
(Н. Әхмәдиев)

Р

Рәхәт газап бирүчем,
Сау бул, бүгенгә! (Э. Гадел)

С

Мен саваплардан **саваплы**
һәм изге безнең **гөнаһ.** (Л. Янсуар)

Төсләрне тараттың...
Мин сиңе яраттым.
Сөюем – бәхеткә илткән юл...
Сагышлы шатлыктан тора ул.
(Р. Вәлиев)

Сакаллы сабий, ник соң **монь**
алданрак әйтмәдң?! (Ф. Хәсни)

Бу нинди **сакаллы сабий**
Шигырь китабы сайлый?
Сәерсенеп карап тордым,
Күзләрем ала алмый. (Н. Сафина)

Салкын чишмә суларын эч –
Утта янасың килсә,

Ялгыз каснын кочакла —
Парлар табасың килсә.
“Мәхәббәт тавы” бар икән
Шундый ырымы белән.
Сакаллы сабий шикелле
Мин дә шул тауга менәм.

(Ә. Атнабаев)

Тик **салкын жылы** бу
Әбиләр чуагы.
Язмышым соңарып,
Кызганып елмайды. (Н. Измайлова)

...Араларына чәчрәде
салкын утлы күз яше.

(Р. Харис)

Кайда сон, и жан кисәгем,
Миңа наз-иркәләрең.
Соңарып иртәләдем шул
Соңарып иртәләдем... (Зөлфәт)

Т

Болар безгә һәркайсы —
Таныш түгел таныш.
Үпкәләмәс көзгегә
Авызы булса чалыш. (Ш. Мөдәррис)

Кайчак: “Авыртмыймы, — дисен
миңа, —

Йөрәк каты куллар тиюдән?”

Елмаям, ә йөрәк кысыла

Татлы авыртуны тоюдан.

(Ә. Давыдов)

Мин болай да газәпланам —
Татлы, әмма авыр газәп,
Ләкин куркам яшәүләрдән
Бу газәптан булып азат. (Р. Харис)

Ни булган мескенкәйгә? Ул бит
гуйга эзерләнгә иде. Әллә туй
сәяхәтенә чыкканнармы? **Татлы**
газәпка түзә алмыйча шулай гармун
уйнавымы? (Г. Әпсәләмов)

Үткәннәренң **татлы газәбында**
Син яндырчы мине, аһ яндыр!

(Р. Аймаг)

Сине сою **татлы газәп:** юктыр чарам.
Тик нишлим соң?
Син бит минем йөрәктәге тирән
ярам. (Г. Латыпова)

Арада ул **татлы газәптан,**
Бөтенләйгә, мәңге бушандыр!
(Р. Шәрипова)

Мин канун буенча язмыйм,
Мин каным белән язам,
Каныма манып язганда,
Язганым — **татлы жәза.**
(Ә. Синугыл-Куганаклы)

Мин түзәрмен, әйтмә тик авыр сүз —
Тик аерма **татлы кайгы**мнан.
(Ә. Баянов)

Күзләремнән нурлы катламы
Татлы-тозлы тамчы яшьләр белән
Селтеләнеп кат-кат юылган.
(Р. Фәйзуллин)

Жырлау нигә: “Көзләр житкәч.
Синсез
Сарыларга гына сабыштым”.
Көзнәң быел яктырагы килде,
Татлырагы килде сагышың.
(Р. Миңнуллин)

Туксан яшьлек ветераннар
Илдә ничәү бар икән?
Авылында Сафуан карт
Тәүге соңгы Могикан... (М. Галиев)

Телле телсез булган теләмдәй,
Йөзем, теләм һәм күземне ачтын,
Татар китабы, әй татар китабы!
(А. Хәлим)

Гөрли базар. Берәү генә тыныч.
Ымлай гына бара, сөйләми.
Дөньядагы **телле телсезләргә**
Тылмач була ала бу әби.
(Р. Әхмәтжанов)

Мин сине, дүрт стена эченә бикләп,
тере курчак итәргә уйламыйм.
(Г. Әпсәләмов)

Бүгөн күпме **тере мээт**
тулган жиргэ.
Тик исэннэр белэн алар
никтер бергэ. (Н. Сафина)

Ак сакалы буйлап яшълэр ага,
Тама жиргэ, тама кулына.
Һәйкэл ташларына сөялгән дэ
Тере мээт елый тын гына.
(Н. Әхмәдиев)

Кичерэ күр, соңга калма.
Акла безнең гаепләрне,
Мәрхүмәттән мәрхүм калган
Үксез **тере мээтләрне**.
(Л. Шагыйрьжан)

Һөнәре юк – **тере үлек**. (Мәкаль)

Сулшыма кояш нуры кирәк әле,
Тик бүлмәмә тулган куе караңгылык.
Шул чагымда ишегемнән якты
бөркеп
Син керәссң өйгә **төнге кояш** булып.
(Г. Рәхим)

Жәйге кар ул,
Кышын яуган яңгыр,
Ир-атка соң ничек чыдырга?
Төңлә чыккан кояш,
Көндөзге ай,
Аяз көндә яшен – хатын-кыз,
Хатын-кызны аңлыйм дия-дия,
Күпме ир-ат калган акылсыз!
(Н. Әхмәдиев)

Ачы хәсрәт – **төче кайгы**. (Әйтем)

Тарта эчәсе суларың,
Тарта сулайсы наван.
Барабыз **табышлар эзләп**,
Югалтуларга табан. (Ф.Яруллин)

Тынлык тавышын бары тыңлагыз сез,
ишетәсезме, –
пышылдыйлар жилдә бөреләр.
(Р. Әхмәтжанов)

У

Гөлле тәмуг, утлы **оҗмах** түбәндә.
(Р. Сүлти)

Ү

Безнең ил ул – алга карап,
Артка таба йөргән ил,
Бүтән илләр белмәгәнне
үзе генә белгән ил;
үлә-үлә яшәгән ил,
байый-байый бөлгән ил.
(Л. Лерон)

Аптырыйм: юк изге эш ятканда да,
торганда да...
Килер мәллә, кабергә мин сөрелгәч,
Кыямәт көнсндә мин **үлөп**
терелгәч... (Г. Тукай)

Оныткан инде күңелен
Биеккә үрелгәнне,
Сөйгәннең керфек какканда
Мен **үлөп терелгәнне...** (Зөлфәт)

Бер **үлөп терелгән** кеше
Яшәү кадерен белә.
Елыйсы чакта елый ул,
Көләсе чакта көлә. (Н. Сафина)

Х

Сине сөю олуг гәһәһ, төшенәм мин,
Тик нишлим соң?
Карашыңнан **хәмер эчми**
Исерәм мин. (Г. Латыпова)

Хурлуй-хурлуй сокланабыз,
елый-елый көләбез...
Шайтан алгыры, шулай
матур аши беләбез.
(Р. Харис)

...Очрашулар (язган булса!) –
Ходай бирмеш төштә генә.
Фәкать төштә.
Төш –
хыялланган чынлык үзе.
(Р. Фәйзуллин)

Ч

...Сындырып сыный дөнья!
Дусларны **чәчеп жыям.**

(Р. Фәйзуллин)

Илдар үсте,
Яше – өч,
Аптырамый сүзгә һич.
“Инде мин еламыйм, – ди,
Бетереп еладым”, – ди.
Өсте-башы гел акбур...
Жавап тапты бер тапкыр:
“Әни, **чиста пычрак** бу,
Кара түгел ич, ак бу!” (Г. Морат)

Ш

Бу таш йортта күпме йөрәк тибә,
Күпме **шатлык елый**, яшь көлә!
(Р. Фәйзуллин)

Газаплар өләшә йөрәкләр,
Бәхетле газаплар,
Шатлыклы газаплар,
Өрнүле газаплар. (Э. Шәрифуллина)

Өрнөткән дә ничә кабат,
Юаттын үзәң азак.
Газаптан торган шатлык син,
Шатлыктан торган газап.
(Р. Миннуллин)

Э

Дингез йоклый. Сылу кыздай
Таралып йоклый дингез...
Мин уяу; эчми **исергән**
Гашыйктан аңгы-миңгә. (Л. Лерон)

Эчмичә дә исерүләр
Һичкемгә тимәс байлык.
Син булганга мин һәрвакыт
Ни исерек, ни айнык. (М. Вафин)

Ю

Бәхетем – бәхетсезлегем,
Шатлыгым – сагышым син.
Ай күрәп, кояш алганда
Югалткан табышым син. (И. Ихсанова)

Я

Якындагы ераклыкны
Кичергән кемнәр генә!
Күзләрсен миндә, башкасен
Бүтәннән индәрәндә (Н. Әхмәдиев)

Якынлашкан сәен ерагая,
Төшләрәндә күпме чакырма.
Мин ачмаган гажәп әкият калган
Мәгарәле зәңгәр Чатырда!
(М. Галиев)

Инде хәзер еллар үткәч
Аңлашылды ялгыштык:
Ул чагында икебез дә
Ялгышмыйча ялгыштык.
(Н. Сафина)

Үзенәң атасы турындагы сүзләр
Мостафа өстенә **ялкынлы яңгыр**
булып яудылар. (Г. Ибраһимов)

Хисләрем күңел мичендә
Ялкынсыз ялкынлана. (Л. Лерон)
Кайберәүләр
Авыз ачмый жырлыйлар.
Икенчеләр
Яшь чыгармый елыйлар.
(М. Гыймаев)

Акыллы юләр
Бай хәерче
Татлы агу

*Әсәр исемнәре буларак кулланылган
оксюмороннар*

“Гап-гади катлаулы сораулар”
(Р. Фәйзуллин)

“Ерактагы якын туганнар”
(Ә. Давыдов)

“Камыр батыр” (Әкият)

“Табу һәм югалту (юлда

очрашулар)” (М. Юнысов)

“Ут һәм су” (Ә. Баянов)

“Яхшылыкка – яманлык” (Әкият)

“Яшәү белән үлем арасында”
(Н. Дәүли)

А

Кайберүүлэр
Авыз ачмый жырлылар.
Икенчелэр
Яшь чыгармый елейлар.

(М. Гыймасев)

Мин дә бит каен күнелле,
Яралы каеннарым –
Минем ак куанычларым,
Минем ак кайгыларым!

(Р. Миңнуллин)

Каеннар – ак сагыш, ак сагыш...
Коела, коела яшьләре...
Аклыкта – сагышлы пакъ язымыш...
Сап-сары кара жир өсләре...

(Л. Сәгыйдуллина)

Сәбәбенә төшенергә
Кирәкми бөек акын:
Аксакта – аксак аяк та,
Ә миндә – аксак акыл.

(Р. Сөләйманов)

Акыллы баш юләрлеге –
Юләр башның акылы.
Йомшакны белмәгәннәр
Белә микән катыны?

(Н. Әхмәдиев)

Юктыр инде.
Ул чибәр кыз
Башка белән бәхет бүлеште,
Минсез бәхет юллавына
Ак көнчеллек белән көнләштем.

(Ә. Гаязов)

Безнең ил ул – алга карап,
Артка таба йөгөргән ил,
Бүтән илләр белмәгәнне
үзе генә белгән ил;
үлө-үлө яшәгән ил,
байый-байый бөлгән ил.

(Л. Лерон)

Төче тиргәү, ачы мактанышу
Нотыклары, кермәгез сез төшкә.

(Ә. Баян)

Аяз көндә яшен суккан. (Әйтең)

Аяз күктә утлы яшен бул син,
Булма гына, зинһар, ажаган.
Ялган, кысыр сөю хисләреннән
Алланып мин күптән алжыган.

(Р. Сөләйманов)

Б

Хакыйкатың сытык чыраеннан
Өстен күрдем баллы ялганны.

(Н. Әхмәдиев)

Ходай мине жиргә яратканда
Кызганмаган бәхет, кайгыны,
Кайгылырым белән бәхетлемен,
Бәхетләрем белән кайгылы.

(Р. Сөләйманов)

Кыз борылып карауга, ул туктап
калды.
Яфраклар... Кинәт шыбырдап,
яфраклар давылы кузгалды.
Егет исенә килеп пышылдады:
– Дәшмә...Беләм...Ул бит инде
Күптән... Бу дөньядан киткән иде...
Нинди охшашлык!
Бәхетле алдану! (М. Галиев)

Нинди бөек ялган белән
Күзләренә нур салыйм?!

(Н. Измайлова)

Йөрәгемне былбыл чакты минем
һәм өздерең елан сайрады. (Зөлфәт)

– Кемнәр жинде, әй, сез
хөкемдарлар,
без катнашкан безсез сугышта?

(Р. Фәйзуллин)

Г

Шатлана да газаплана,
Газаптан рәхәт таба;
Кичтән канатын сындыра,
Иртәнгә канатлана. (Ә. Атнабаев)

Гөллә тәмуг, утлы ожмах түбәндә.
(Р. Сүлти)

Уйнале, башны әйләндер,
Тезләнгәнәм юк күптән.
Оялсын тыйнак күңеләм
гөһәһләү гүзәлләктән.
(М. Галиев)

Д

Дигәзләрни атлап чыга алсак та,
Кемдер кичә алмый инешне.
(Р. Фәйзуллин)

Яулап алдым бөек дөньяны мин,
Тик ул дөнья һаман тар калды.
...Усал илләрне мин буйсындырдым,
Миңа буйсынмаган яр калды.
(Зөлфәт)

Е

Дөнья матур – исең китәрлек,
Ал кояшлы,
Зәңгәр чәчәклә,
Синең кебек елак батырлар
Безнекеннән зур киләчәклә.
(Ә. Рәшит)

Йөрәгемне былбыл чакты минем
һәм өздәрәп елан сайрады. (Зөлфәт)

Без барда, бу дөнья
Әйләнмәс көлләргә!
Ил өчен без эзәр
Елмаеп үләрگә. (Р. Вәлиев)

Бабиç – чәчкә атканчы өзәлгән бөрә.
Ул икә чор арасында елмаеп
сыктаган көенчә ауды. (М. Кәрим)

Ж

Жәйге кар ул,
Кышын яуган яңгыр,
Ир-атка соң ничек чыдарга?
Төнлә чыккан кояш,
Көндөзгә ай,
Аяз көндә яшен – хатын-кыз.
Хатын-кызны аңлым дия-дия,
Күпме ир-ат калган акылсыз!
(Н. Әхмәдиев)

Бертуктаусыз уйный, шаярасың...
Шатлыгыңны кемнәр уяткан?!
Син бит башка. Син бит уйчан иден,
...Бу жылы жил исә төньяктан.
(Р. Вәлиев)

Еракта булса да үзе,
Канатларын жәйдә көз.
Елның гажәп мизгеле –
Көзгә жәй бу, жәйге көз!
(Р. Миңнуллин)

Су буеннан энкәй кайтып килә,
Каз каурыс алган кулына.
Эзләренә, жылы карлар булып,
Тал мамыгы ява тын гына.
(М. Галиев)

З

И зәвыклы карак,
Урла, зинһар, минем шигырьне.
(Зөлфәт)

И

Алдау...ләкин бу – изге алдау, дип,
Карасын салган, ап-агын кигән.
Яшыләрән яшереп, майданга килгән:
“Кояш күк балкып менсен дарга!...”
дип...
Алдау...шулай да изге алдау бит...
(Х. Туфан)

Өзгәләнде былбыл, таңга кадәр
Жырларына жырны ялгады;

Берялгызы белде моңлы былбыл
Горур кызның изге ялганын.
(Зөлфәт)

Татарларым, минем татарларым,
Илдә илсез калган татарым...
(Л. Лерон)

Кагылма каенга –
кагылма
кадерле кайгыма.
(Р. Гатауллин)

Мин тезләнеп сәждә кылам бүген
Мәхәббәтнең ихлаһ ялганына.
(Ф. Мөслимова)

К
Мәхәббәтне кышлар адаштырган,
Кышлар миңа бәхет китергән.
Мин мәңгегә чыга алмам инде
“Сөю” дигән кайнар бураннан.
(Р. Вәлиев)

Күңеле аның давиллы,
Шигыре – кайнар жилле,
Жырларына кызлар гашыйк –
Кем бирсен аңа иллә? (Р. Вәлиев)

Ява карлар, ява кайнар карлар,
Ява йөрәк ярасына.
Мәхәббәтем бүген табармын күк
Кайнар карлар арасынан.
(Р. Вәлиев)

Кар нинди жылы... (Н. Дәүли)

Язасы килми ваклык турында.
Язасы килә хаклык турында.
Язасы килә язгы эңгәрдә
Каралыктагы аклык турында.
(Р. Фәйзуллин)

Кар өстендә казан кайната. (Әйтем)

Алмалары, алсу алмалары
Тупылдашып карга төшкәндә;

Ялкынынан язлар башлангандай,
Карлар кайный, бозлар
пешкәндәй. (Р. Гарипов)

Кояш!.. Янгыр!..
Кояшлы янгыр бирден,
Күз яшь аша
Елмайганымны күрден. (Р. Гарипов)

Көзгә Сабантуйга ул елны халык
жыелды да соң инде!
("Казан утлары" журналы)

Алда кышлар.
Артта күнме кышлар.
Үткәнемә күбрәк, белмәсәң.
Кыш жылысын язда сагынучылар
Ташкыннардан мине эзләсәң.
(М. Вафин)

Әмма күрмим яуган карларны да,
Житәкләшеп барган парларны да.
Син бит миңа бүген: “Сөям!” –
диден,
“**Кыш көнөндә пешкән чиям**” –
диден. (Винисә Фәттахова)

Кыш челләсә тәрәзләргә
Сихри чәчкәләр суза.
Ә аларга, күбәләктәй,
Ак кар бөртөгә куна. (Р. Гарипов)

Чәчәк төсеп инде онытып барам...
Өстәлемдә жикән.
Бу карсыз кыш минем кышым булып –
Кара кышлар житкән. (Р. Вәлиев)

Син беләсәң, сөйгән ярлар белән
Кара төннәр көннән яктырак.
(В. Фәттахов)

Кем мәйданда, чүлмәк итеп,
баш вата?

Колмак баткан дәрьяда
Таш калка. (Р. Фәйзуллин)

Урау юл сызган бит бөск атабыз,
Коры чэй дэ булмас өстәлдә...
(Г. Афзал)

Көннәремә йолдыз булалмадың,
Кояш булалмадың төнемдә.
Син күкләрдән жиргә төштен инде,
Хыялымнан күчтән өнемә.
(Х. Мөдәрисова)

Еракта булса да үзе,
Канатларын жәйдә көз.
Елнын гажәп мизгеле –
Көзгә жәй бу, жәйгә көз!
(Р. Миннуллин)

Аерылып китә утрау!
Шәп күренеш! Трагикомик
илаһи бер тамаша!
Офыклар – төсле музыка,
Көлү катыш яшә аша.
(Р. Фәйзуллин)

Көннәремә йолдыз булалмадың,
Кояш булалмадың төнемдә.
Син күкләрдән жиргә төштен инде,
Хыялымнан күчтән өнемә.
(Х. Мөдәрисова)

Кая гына бармыйм,
ниләр генә кылмыйм –
бимазалый мине
күренә торган юклык.
(М. Галиев)

Дөресен әйтим, мин “Яшьлегем
чәчәк атканда”, “Мәхәббәт жимешем
син”, “Авылымны өзелеп сөям”,
“Әниемне өзелеп яратам” кебек
тәмле һәм төче сүзләр яза алмадым.
Бу хәлне, үземчә, кимчелек түгел дип
исәплим. **Кырыс наз** да (русча
чыккан бер китабымның исеме дә
“Суровая нежность”) житкән безгә.
(Р. Фәйзуллин)

Гашыйк булдым, гашыйк булдым
Яр Чаллы сылуына.
Зәһәр кышта уттай янам,
Ис китми суыгына. (Р. Сөләйманов)

Жәйгә кар ул,
Кышын яуган яңгыр,
Ир-атка соң ничек чыдарга?
Төнлә чыккан кояш,
Көндөзгә ай,
Аяз көндә яшен – хатын-кыз,
Хатын-кызны андыйм дия-дия,
Күпме ир-ат калган акылсыз!
(Н. Әхмәдиев)

Л
Язларны ләйсән китерә.
Ләйсән – кояшлы яңгыр.
(Р. Вәлиев)

М
Шпалларның кайгыларын эчеп,
Юл буенда сары гөл үсә.
Алга карыйм, алда **матур ялган** –
Кушылалар кебек рельслар.
(Р. Вәлиев)

Иң матур кыз! Иң сөйкемле!
Нинди **матур ялган!**
Ул ялганга рәхмәт.
Мине бәхетле итә алган.
(Р. Фәйзуллин)

Без дөньядан нидер өмет итеп,
Офыкларга карап барганда,
Без генәме, нинди асыл затлар
Батып үлдә **матур ялганга.**
(Ә. Рәшит)

Машиналарга утырып,
Жәяү кайттым ат белән.
(Шаян җыр)

Машинага утырып, тәпи-тәпи
кайттым. (Сөйләм)

Фәрит хәзер минем өчен дошман
урынына калса да, ул бит –
мәхәббәтле дошман. (В. Касыймова)

Н

Язгы буран, **назлы буран** –
Мәхәббәт бураннары.
Мине никтер читләп үтте,
Жаныма уралмады. (Р. Вәлиев)

Ө

Язның гөлләрен ал – сиңа булсын,
Синсез гөлләр миңа кирәкми.
Былбыл телләрен ал – сиңа булсын,
Өнсез телләр миңа кирәкми.
(Ә. Атнабаев)

П

Һаман саф бала күнелне,
Пакъ ялгышыңны ыйлыйм.
(Р. Гатауллин)

Син дә парлы, мин дә парлы
Икебез дә парлы ялгыз. (Жыр)

Ү

Үкенмәслек ачы булсаң иде,
Үкенерлек татлы.
Син – **үкендерми торган үкенечем.**
(И. Иксанова)

С

Каеннар – ак сагыш, ак сагыш...
Коела, коела яшыләре...
Аклыкта – **сагышлы пакъ язмыш...**
Сап-сары кара жир өсләре...
(Л. Сәгыйдуллина)

Салкыннан жылынган күнел,
Эсселектән тунган. (М. Әгъләмов)

Кышлар килде тагын табигатькә,
Күнеләмә никтер моң тулды.
Тик гомерсез, **салкын тойгы-хиске**
Бүләк итмә миңа бу юлы.
(А. Хәлиуллина)

Суга кереп коры чыгар. (Әйтең)

Бара торгач, мамык кулы белән
Ул билемнән минем кочаклый.
Уйламаган идем **суқыр бәхетем**
Тулып ташар, дисеп бу чаклы.
(М. Жәлил)

Шатлыкларым булса – сиңа булсын,
Кысыр шатлык миңа кирәкми,
Бәхетләрем булса – сиңа булсын,
Суқыр бәхет миңа кирәкми.
(Ә. Атнабаев)

Сусыз юа, жилсез киптерә. (Әйтең)

Т

Яшел ялкын... **Тавышсыз жыр...**
Шигъри наз. (М. Галиев)

Кешегә калган көн – **тан атмаган**
төн. (Мәкаль)

Алтын алма – кулларымда.
Адам улы, сиңа илтәм.
Аһ, шул **татлы гөнаһ** өчен
Меңнәр жирдә газап чиккән.
(Л. Янсуар)

Мәхәббәткә һәйкәл булып калсын
Газаллы һәм **татлы гөнаһыбыз.**
(М. Әгъләмов)

Йөрәгемнең ин нечкә бер кылы
Чынлап куйды **татлы сагыштан.**
(С. Гәрәева)

Көзгә **татлы салкын,**
Әй, иркәли
Алландырып битен алмасын.
(Р. Гарипов)

Ут табарга өйрәнгәннән бирле
Кемнәр генә анда янмады?! –
Янмый икән эмма ут төртсәң дә
Сәясәтнең **татлы ялганы.** (Х. Әюп)

Синәң белән минем Хыяларга
Коелса да бәсләр тамчысы,
Татлы ялкын кала иреннәрдә
Күнелләрдә – сагыш ачысы.
(А. Хәлиуллина)

...Аларның үз хәле хәл...
Безнең хакны кем хаклар?
Колмак бата, **таш йөзә!**... –
Шундый хәлләр, братлар!

(Р. Фәйзуллин)

Тәмле нәрсә була күбрәк ачы-төчә.
(Г. Тукай)

Тик бәхеткә генә юллар ерак,
Тигән өлеш кенә – **тәти ялган.**
(Ә. Рәшит)

Телеграм баганасы
Чәчәк атса кайтырбыз.
(Р. Фәйзуллин)

Дуслар белән учак яктык
Төнге елга буенда.
Төн дә якты була икән
Янда дуслар барында. (Р. Вәлиев)

Гыйшык – төтенсез **ут, ачкычсыз**
йозак ул. (Әйтем)

Төчә тиргәү, ачы мактанышу
Нотыклары, кермәгез сез төшкә.
(Ә. Баянов)

У

Минем яуның дагалары, таптап,
Бүтән итте бөөк **Жир өстен...**
Ә мэхәббәт миннән йөз чөерде...
Елат мине, **усал дөрөслек.** (Зөлфәт)

Ул керсә төшләргә,
Күнелдә **ут-кырау.**
Көл итә күнелне
Жавапсыз бер сорау.
(Р. Сөләйманов)

Утны ялкын белән сүндерә.
(Әйтем)

Х

Балкый нур... дөнья кабер...розя
(тош) кабер... **хәсрәт матур.**
(Ш. Бабич)

Ч

Кайгыдан да, шатлыктан да
Кызык табып шашып көлә:
Шатланганда – **чәчә көлә,**
Кайгырганда – **яше көлә.**
...Урамнарга шатлык чәчеп
Кызлар килә. (Р. Идиятуллин)

Мин үзем дә белми торган
Бер сәерлектә яшим.
Челлälәрдә кайчак өшим,
Кышларны ярып яшным.
(Р. Фәйзуллин)

Челлә чагында катып (тунып)
үлгән. (Әйтем)

Чыкмаган кояшка кызынган.
(Әйтем)

Башын күрмәмешкә салып,
Иптәшләр яннан узды.
Дошманым үтеп барышлый
Ярдәмгә кулын сузды.
– Рәхмәт, – дидем. – Гомерлеккә
Ин якын дустым бул син.
Йөз ялган дустың булганчы,
Бер **чын дошманын** булсын.
(М. Вафин)

Э

Салкыннан жылынган күнел,
Эсселектән тунган. (М. Әгъләмов)

Я

Ягымлы ялган булса да
киләшә хатын-кызга. (М. Галиев)

Кичер мине!
Тик
Соңарып килгән
Якты әрнү, якты сыккаулардан
Мәхрүм итә күрмә күнелне. (Зөлфәт)

Мине күр төшөңдә,
Якты сагыш булып жанына
сарылым! (И. Иксанова)

Очрашканда сүзләр бетми безнән,
Аерылганда туа **якты сагыш**.
(Х. Хөснуллин)

Калыр бәхет, **якты сагыш**...
(Калмас бит кара ялган?) (Ф. Сафин)

...Аңлашылмас **якты сагыш** белән
Бу якларда үзек өзәләр... (С. Гәрәева)

Башын күрмәмешкә салып,
Иптәшләр яннан узды.
Дошманым үтөп барышлый
Ярдәмгә кулын сузды.
– Рәхмәт, – дидем. – Гомерлеккә
Иң якин дуслым бул син.
Йөз **ялган дуслың** булганчы,
Бер чын дошманың булсын.
(М. Вафин)

Үз Ләйләнне эзләп йөргән чакта
Кисәтсә дә чатта кызыл ут,
Кул бирәсең кайчак жиде ятка,
Ялган матурлыкка кызыгып...
(Р. Закиров)

Тик мен авыр жыр тумыйча,
Сүнсә бер балкыш кебек,
Кысыр болыт, **ялкынсыз ут**,
Канатсыз аккош кебек.
(Х. Мөдәрисова)

Кинәт жырны бүлөп, жир тутырып
Яңгырап, чыңлап китте буш
тынлык.

Бар дөньяны сихри монга күмдә
Бөрә кебек кенә бер кошчык.
(Х. Мөдәрисова)

Кайгылан да, шатлыктан да
Кызык табып шашып көлә:
Шатланганда – чәчә көлә,
Кайгырганда – **яше көлә**.
...Урамнарга шатлык чәчеп
Кызлар килә. (Р. Идиятуллин)

Бәхетле газап
Зәңгәр кара
Изге сугыш
Изге ялган
Кара аккош
Кара бәхет
Коры дингез
Кызыл кара
Пычаксыз сую
Сүзсез аңлашу
Телсез кыңгырау

*Әсәр, рубрика, мәкалә исемнәре
буларак кулланылган катахрезалар*

“Карак мулла” (Г. Ибраһимов)
“Үлем уены” (Ф. Кәрим)
“Дио мулла” (Әкият)
“Ялган пәйгамбәр” (Әкият)
“Төзлы бал” (Ф. Садриев)
“Кара йолдызлар” (Г. Рәхимов)
“Әйтелмәгән әйтер сүзләрем”
(С. Рәхмәтулла)
“Кар нинди жылы...” (Н. Дәүли)
“Һәйбәт гайбәт” (рубрика исеме)
“Бай Америка ачлары” (мәкалә
исеме) һ.б.

Абау: 1. Соклану, гажэплэнү хислэрен белдерэ. Мэсэлэн: Зобэйдэнең сенеде уйнап йөри, *Абау* матур! Күзем тимэсен.

(Н. Такташ)

2. Жирэнү һ.б.ш. хислэрне белдерэ. Мэсэлэн: – *Абау! Абау!* Бу асрау дигән нэрсэләрдә һич оят юк. (Г. Камал)

Алу: 1. Кемне дә булса эшеннән чыгару, эш урынннан азат итү. Мэсэлэн: Үткән ел халык буталышы унае белән Карасу авылында өч мулланың указын *алганнар* иде бит. (Т. Гыйззәт)

2. Кемне дә булса эшкә, урынга кабул итү. Мэсэлэн: Минлебаев өйләнгән. Авылда тимерче булып торып кала икән! Шуның буенча дүшәмбе көн үк аның урынына кеше *алганнар*. (Г. Ибраһимов)

Әй: 1. Шатлану, шатлыклы гажэплэнү, соклану, канәгатьлек хисен, мактану төсмерен чагылдыру өчен кулланыла. Мэсэлэн: Минем атым беренче урынны алды бит, *әй!* (Ә. Айдар) – Ну ут малай, *әй!* (Н. Такташ) Катык *әй* тәмле дә булды сон! (Ә. Фәйзи)

2. Үкенү, борчлы, газаплану, кайгыру, кызгану хислэрен белдерү өчен кулланыла. Мэсэлэн: *Әй* бала, бала, Себер китәрлек нинди генә гасиләрен булды сон? (Т. Гыйззәт) *Әй*, мескенкәй, нинди көннәргә тоште бит. (М. Гафури) *Әй*, бәхетсез кыз, күзеннән колак каккансың бит. (К. Тинчурин)

Әйе: 1. Ризалыкны белдереп, раслауны белдереп җавап биргәндә кулланыла. Мэсэлэн: Зиннәт, үзенә бәхәсләшүен онытып, идәнгә караган килеш башын ия-ия: “Дөрөс, дөрөс... *әйе!*” – дип пышылдады. (Г. Әпсәләмов)

2. Киреләнү, каршы килү, ышанмау һ.б.ш.ларны белдерү өчен кулланыла. Мэсэлэн: Ш ә й х а т т а р б а б а й. Берәр минут ял иттер, арыгандыр. – *Әйе*, арыган сина... (Г. Гобәй)

Бәясез: 1. Кыйммәтле, кадерле; бәя биреп кенә үлчәп бетереп булмый торган. Мэсэлэн: Боек Ватан сугышы яугирләренәң батырлыклары ил алдында *бәясез*.

2. Үтә арзан, бәясез түбән. Мэсэлэн: – Күпме тора? – дип сорый Әбүзәр абый аучыдан. – Миллион! – ди тегесе.

Ул елларда акчаның *бәясез* чагы булса да, Әбүзәр абый уйлый-уйлый да, кыйбатсынып, киекне алмый китә. (Г. Әпсәләмов)

Бетерү: 1. Билгеле бер эшне, төзелешне төгәлләү, тәмамлау, ахырга китереп җиткерү. Мэсэлэн: Быел алар яңа өй *бетерделәр*. (Сөйләмнән)

2. Юкка чыгару, юк итү; эрәм-шәрәм итү. Мэсэлэн: Эчемлеккә хирәслеге аркасында бөтен йорт-жирен, бар мөлкәтен *бетерде*. (Сөйләмнән)

Бурыч: 1. Түлөп кайтару шарты белән вакытлыча алына торган яки алынган нәрсә. Мәсәлән: Эсфандияр байтак кына *бурычланды*. (Ш. Камал)

2. Түлөп кайтару шарты белән вакытлыча бирелә торган яки бирелгән нәрсә. Мәсәлән: Ул безнең кебек ярлы шәкертләргә бирми, тик аталары бай булган ышанычлы шәкертләргә генә *бурыч* бирә. (М. Гафури)

Буяу: 1. Буяп, ягып матурларга тырышу. Мәсәлән: Хужа хатын киенгән, ясанган, чәчен бөдрәләткән, кашын-күзен *буяган*, иреннәре кып-кызыл яналар. (Г. Ибраһимов)

2. Берәр нәрсә сөргөп, ягып пычрату. Мәсәлән: Пычракка *буяу*. Кит көпчәк яныннан, күлмәгеннә *буягансың*. (И. Гази)

Дару: 1. Чирне яки авыртуны бетерү яисә киметү өчен кулланыла торган сыекча яки порошок хәлэндәге матдә. Мәсәлән: Баш, йөрәк *даруы*. Күзгә *дару* салу.

2. Чирне яки авыруны, төрле зарарлы бөҗәкләргә һ.б.ш.ларны бетерү өчен кулланыла торган сыекча яки порошок хәлэндәге матдә (агу). Мәсәлән: Таракан *даруы*. *Дару* сибү.

Ис: 1. Жисемнәрнен, әйберләрнен борын белән сизелә торган үзлегә. Мәсәлән: Һавадан кара туфрақ *исе*, яңа киселгән нарат агачы *исе* аңкый. (И. Гази) Бу чәчәкләрдән шундый хуш *исләр* тарала. (Сөйләмнән)

2. Сасы ис. Мәсәлән: Нинди *ис*? Һәрбер кеше борынын кысып тоткан бүтән? (Г. Тукай) — Әйдә, Вая, үз бүлмәбездә *ис* бетте. (Т. Гыйззәт)

Исле: 1. Нинди дә булса хуш ис аңкытып торган. Мәсәлән:

Исле чәчәк өзелсә дә,
Исе кала болында. (Жыр)
Ул төенчеген чишеп, хуш *исле* кипкән мәтрүшкә чыгарды. (И. Гази)

2. Нинди дә булса сасы, начар ис аңкытып торган. Мәсәлән: *Исле* бүлмә. Имән күмере *исле* булып. (Мәкаль)

Куыру: 1. Эссе һаваның, эссенен тәнгә килеп бөрелүе, тәнне кыздыруы турында әйтелә. Мәсәлән: Мунча ... башны *куырып* алырлык итеп кызу ягылган. (М. Гали)

2. Салкын һаваның, суыкның тәнне чеметеп-чеметеп алуы турында әйтелә. Мәсәлән: Урамга чыгарлар иде дә шул, кыш бабай бик яман *куыра*. (А. Алиш)

Наз и. 1. Иркәлек, йомшак мөнәсәбәт; иркәләү. Мәсәлән: Зариф --- бу балага биргән мэхәббәтөн һәм *назын* үз Фәридәсенә биргән кебек тоядыр. Ә. Еники
Әтисенен *назы* [Ғабдулланьн] кайгысын сүндерми, дөрләгә генә. Ә. Фәйзи

2. Каприз, көйсезлек; күч. мәшәкатъ, борчу. Мәсәлән: Бу — Әсманың коры бер кокетлыгы, коры бер *назы*дыр. Ф. Әмирхан
Кызы барның *назы* бар. *Мәкаль*
Бал кортының балы бар, балга кадәр *назы* бар. *Мәкаль*

Соңгы: 1. Ин ахырга туры килгән, ахыргы, азақкы. Мәсәлән: *Соңгы* звонок. Поезд кузгалды. (М. Максуд)

2. Әле генә дөньяга чыккан, ин яна. Мәсәлән: *Соңгы* мода белән киенү. Фәннен *соңгы* казанышлары.

Тану: 1. Асрым билгеләре буенча кешенең кем булуын яки предметның кемгә яисә нинди төрдән булуын белеп алу. Мәсәлән:

— Юк, Разия, таныдым, бик *таныдым*, бугеизны, сәүләгезне күргәч тә таныдым (Ф. Әмирхан)
2. Булганны инкяр итү, белмәгәнә салыну, күрмәгән булып кылану. Мәсәлән: Күзгә карап *тану*. Бурычын *танган* — болгән, чирен *танган* — үлгән. (Мәкаль) Ифрат үз гаебен *танмады*. (А. Расих)

Таралу (дан): 1. Кешедән кешегә күчеп, бик күпләргә яхшы яктан мәгълүм булу; мактаулы булу. Мәсәлән: Бөтен илгә *таралды* чөлоскинчыларың даны. (Сөйләмнән)

2. Кешедән кешегә күчеп, бик күпләргә кире, начар яктан мәгълүм булу; яман атлы булу. Мәсәлән: Ил өстендә *таралган* бу гайбәт Таһир эше икән. (Ә. Айдар)

Тону: 1. Болганган кисәкчәләр төпкә утырып, үтә күрәнмәле хәлгә килү (су һ.б. сыеклыклар турында). Мәсәлән: Су болганыр да *тонар*, ил болганыр да тынар. (Мәкаль) Тышырдап кысла үлгәч, күл дә *тонды*. (М. Гафури)

2. Пычранган, буланган һава яки су аша күрәнгән шикелле булу, ачыклыгын югалту. Мәсәлән: Сүнде йолдыз, калды төссез ай *тонып*. (Н. Исәнбәт) Күк йөзә караңгылана төште, урман салкынчаланды, йолдызлар бер яктырып, бер *тонып*, ерактан-срактан жем-жем иттеләр, елтырадылар. (Ф. Әмирхан)

Тонык: 1. Тонган, саф, үтә күрәнмәле (су һәм башка сыеклыклар турында). Мәсәлән: *Тонык* күл. Чишмә *тонык* һ.б.

2. Ачыклыгын югалткан, болганган, төссез (су һәм башка сыеклыклар, предметлар турында). Мәсәлән: Күзләре *тонык*. Ай яңгыр алдыннан *тонык*, аязыр алдыннан ачык күренә. (Сынамыш)

Түбә: 1. Берәр биес нәрсенә иң югары өлеше, югары очы. Мәсәлән: Өй *түбәсе*. Яшыкелт таулар зәңгәр күккә башларын сузып торалар. Нинди биесләр алар: итәкләрендә торып, *түбәләренә* карасаң, башыннан түбәтәң төшеп китәр. (Д. Аппакова)

2. Иң түбән урын, иң түбән нокта. Мәсәлән: Мин бер тәгәрәп, бер торып, чокырның *түбәсенә* хәтле төштем. (Ш. Камал)

Төссез: 1. Төсе булмаган, үтә күрәнмәле. Мәсәлән: *Төссез* сыекча. *Төссез* газ.

2. Табигый төсен югалткан, тонык. Мәсәлән: *Төссез* тукыма. Бу искергән алачыгым һәм караңгы, һәм *төссез*. (Дәрдемәнд)

Янып торган теге жанлы күзләр *Төссезләнен* аска баттылар. (М. Гафури)

Уба: 1. Жиргә казылып ясалган чокыр; убылган урын. Мәсәлән: *Сентябрь*. Күктән тамчылар, агачлардан яфраklar коям, әрләннәрне, йомраннарны *убаларына* кадәр куам! (Г. Галиев)
2. Тигез жирдәгә кечерәк калку урын. Мәсәлән: Фракта да жирдән, һай, күренә *Убаларга* салган ташкала. (Жыр)

Ур: 1. Тека ярлы коры елга, тирэн чокыр. Мәсәлән:

Кара урманнын уртасында
Төлке уйный торган *урлар* бар.
(Жыр)

2. Дошманиан саклану өчен,
шәһәр һәм крепость тирәли
койма урынына казылып
ясалган вал (өелгән калкулык).

Челәю: 1. Акаю, зур итеп ачылу (күзләр турында). Күзенне *челәйтмә*.

2. Кысылу; чепиләнү. Мәсәлән:
Чыпта суккан яшь кызларнын
Икс күзе *челәйгән*. (Жыр)

Челлә: 1. Жәй көне 25 нче июньнән 5 нче августка кадәр давам итә торган бик эссе вакыт (кайбер очракларда “жәйге” сүзе белән бергә килә). Мәсәлән: *Зөлхамидә*. Үгезләр кигәвеннән бик куркалар бит. *Челләдә* койрыкларын күтәрәп чабалар. (Г. Гыйззәт)

2. Кыш көне 25 нче декабрыдан 5 нче февральгә кадәр давам итә торган бик салкын вакыт (кайбер очракларда “кышкы” сүзе белән бергә килә). Мәсәлән: Шибайдан яучы килеп, мәһәр акчасын алгач та, карт, башкалар кебек, кияүне кышкы *челләдә* салкын келәткә ябарга ошатмады. (Г. Ибраһимов)

Чүпләү: 1. Чүп белән тутыру, чүп белән каплау, чисталыкны бозу. Мәсәлән: Көн жый, төн жый, бер яктан жия барасың, икенче яктан *чүплә* баралар. (Г. Камал)
2. Таралып яткан кәгазь һәм башка вак нәрсәләрне – чүпне жыеп алу, чиста итү. Мәсәлән: Сабый, валчыкларны *чүпләп* бетергәч, әнисенң киесләнеп беткән чәчләре белән уйнагандай итенде. (Г. Гобәй)

Шәфәк: 1. Кояш баегеннан соң көнбатышта офыкта кояш нурларыннан була торган кызыллык. Мәсәлән: Илемнең бер чигендә *шәфәк* сузылганда, таң сызыла башка чигендә. (Ә. Исхак)
Йөзлекәй карчык бәсп баручы кояшка, Зәй буеның яшәл әрәмәләрен алсу төскә манган *шәфәк* нурына озак кына карап утырды. (Г. Ахунов)

2. Таң алдыннан була торган көнчыгыш офыктагы кызыллык. Мәсәлән: Иргәнгә *шәфәк*. Дөрес, Габдулла ул кызны ут йотып сөйми әле, ләкин ана булган мөнәсәбәте кояшнын бик зур булып чыгар алдыннан күк читендә нәзек кенә *шәфәк* уты булып, кабыныр-кабынмас тоуына охшый иде. (Ә. Фәйзи)

Эх!: 1. Соклану, танга калу, гажәпләнүне белдерә. Мәсәлән: Эх, күнелле, куакларда Сайрап жибәрә былбыл. Эх, шул былбылнын тавышы Бигрәк тә матур былел. (Ә. Ерикәй)
2. Гарьләнү, үкенү, шелтәләү һ.б.ш. тойгыларны белдерә. Мәсәлән: Эх, Нәфисә, ни генә әйтим соң сина? Нигә болай соң син, ә? (Г. Бәширов) Эх, бу тормыш... Көтмәгәндә, уйламаганда, авырып киттем. (Г. Әпсәләмов)

Яну: 1. Электр чылбырын тоташтырып, лампочканы яндырып жибөрү; яктылык чәчү. Мәсәлән: Мондый шатлыклы минутларда Шакир, бар жирдә дә ут *януын* теләп, стенадагы включательне борды. (Г. Минский)
2. Электр чылбырының өзәлүе нәтижәсендә лампочканың сүнүе. Мәсәлән: Лампочка *янып* китте, алыштыра күр инде, балам. (Сөйләмнән)

А

абайламыйча (рэв.) – юри (рэв.)
 азак (рэв.) – башта (рэв.)
 азаккы (сыйф.) – баштагы (сыйф.)
 азактан (рэв.) – баштан (рэв.)
 аерылышу (ф.) – кавышу (ф.)
 аклама (ис.) – каралама (ис.)
 аклау (ф.) – каралау (ф.)
 аклау (ф.) – каралту (ф.)
 аклык (ис.) – каралык (ис.)
 актив (сыйф.) – пассив (сыйф.)
 активлашу (ф.) – пассивлашу (ф.)
 акрынаю (ф.) – шөбөү (ф.)
 акчалата (рэв.) – бушлай (рэв.)
 акыллы (сыйф.) – тиле (сыйф.)
 алама (сыйф.) – начар (сыйф.)
 алдагы (сыйф.) – арттагы (сыйф.)
 алу I (ф.) – кушу (ф.)
 алу II (ф.) – кайтару (ф.)
 анда (рэв.) – биредэ (рэв.)
 аннан (рэв.) – моинан (рэв.)
 англофил (ис.) – англофоб (ис.)
 антипатия (ис.) – симпатия (ис.)
 апогей (ис.) – перегей (ис.)
 артында (рэв.) – алдында (рэв.)
 архаизм (ис.) – неологизм (ис.)
 атеист (ис.) – диндар (ис.)
 ачлык (ис.) – туклык (ис.)
 ачыгу (ф.) – туку (ф.)
 ашыгу (ф.) – кабаланмау (ф.)
 ашыгу (ф.) – сабыр итү (ф.)
 аяусыз (сыйф.) – мэрхэмэтле (сыйф.)
 аяусыз (сыйф.) – шөфкатъле (сыйф.)
 аяусызлык (ис.) – мэрхэмэтлелек (ис.)
 аяусызлык (ис.) – шөфкатълелек (ис.)

Ә

әдәпле (сыйф.) – дорфа (сыйф.)
 әдәпле (сыйф.) – тупас (сыйф.)
 әдәплелек (ис.) – әдәпсезлек (ис.)
 әдәплелек (ис.) – дорфалык (ис.)
 әдәплеләнү (ф.) – әдәпсезләнү (ф.)
 әйләнеч (сыйф.) – туры (сыйф.)

экренлек (ис.) – тизлек (ис.)
 экренәйтү (ф.) – тизләтү (ф.)
 экренәйтү (ф.) – көчәйтү (ф.)
 элге (рэв.) – баягы (рэв.)
 эрэмгә (рэв.) – файдага (рэв.)
 эхлаклы (сыйф.) – эхлаксыз (сыйф.)
 эсирлек (ис.) – азатлык (ис.)
 эсирлек (ис.) – хөррият (ис.)
 эчелек (ис.) – төчелек (ис.)
 эшәке (сыйф.) – яхшы (сыйф.)
 эшәке (сыйф.) – әйбәт (сыйф.)

Б

байлык (ис.) – юклык (ис.)
 башган (рэв.) – ахырлан (рэв.)
 башлам (ис.) – бөтөм (ис.)
 башлаучы (ис.) – тәмамлаучы (ис.)
 бәйрәм (ис.) – матәм (ис.)
 бәйләү (ф.) – сүтү (ф.)
 бәйләү (ф.) – чишү (ф.)
 бәйләнешле (сыйф.) – бәйләнешсез (сыйф.)
 бәләкәйләнү (ф.) – зураю (ф.)
 бәяле (сыйф.) – бәясез (сыйф.)
 белдерү (ф.) – яшерү (ф.)
 берләшү (ф.) – таркалу (ф.)
 бертогаштан (рэв.) – өзөк-өзөк (рэв.)
 бертөслө (сыйф.) – төрлө-төрлө (сыйф.)
 беръеллык (сыйф.) – күпъеллык (сыйф.)
 ялгызы (рэв.) – күмәк (рэв.)
 бизәү (ф.) – бозу (ф.)
 бир (ф.) – мә (ф.)
 бире (рэв.) – ары (рэв.)
 биредә (рэв.) – тегендә (рэв.)
 бозу (ф.) – төзәтү (ф.)
 бозык (сыйф.) – әдәпле (сыйф.)
 болытлы (сыйф.) – аяз (сыйф.)
 болытлау (ф.) – аязаю (сыйф.)
 бөгү (ф.) – турайтү (ф.)
 бөгелү (ф.) – тураю (ф.)
 бөкре (сыйф.) – туры (сыйф.)
 бөркү (сыйф.) – жиләс (сыйф.)
 буаз (сыйф.) – кысыр (сыйф.)
 буддыклы (сыйф.) – буддыксыз (сыйф.)
 булышу (ф.) – комачаулау (ф.)

буш (сыйф.) – тыгыз (сыйф.)
буяу (ф.) – сөртү (ф.)
бушка (рәв.) – баяга (рәв.) //
бушка (рәв.) – хакка (рәв.)
бушлата (рәв.) – акчага (рәв.)
бүлү (ф.) – тапкырлау (ф.)
былтыргы (рәв.) – былелгы (рәв.)

В

вагаю (ф.) – эреләнү (ф.)
ваемлы (сыйф.) – ваемсыз (сыйф.)
ваемлылык (ис.) – ваемсызлык (ис.)
вату (ф.) – төзөтү (ф.)
вату (ф.) – кору (ф.)
ватык (сыйф.) – тозек (сыйф.)

Г

гадиләнү (ф.) – катлаулану (ф.)
гадиләштерү (ф.) – катлауландыру (ф.)
гадәтле (сыйф.) – гадәтсез (сыйф.)
гамбле (сыйф.) – гамьсез (сыйф.)
гомуми (сыйф.) – хосусый (сыйф.)
гомуми (сыйф.) – шәхси (сыйф.)
гуманизм (ис.) – мезантропизм (ис.)

Д

дөвамлы (сыйф.) – өзек-өзек (сыйф.)
диахрония (ис.) – синхрония (ис.)
динчел (сыйф.) – динсез (сыйф.)
дореслек (ис.) – ялганлык (ис.)
дуамал (ис.) – акыллы (ис.)

Е

егу (ф.) – торгызу (ф.)
елгыр (сыйф.) – сүлпән (сыйф.)
елгырлык (ис.) – сүлпәнлек (ис.)
елдам (сыйф.) – сүлпән (сыйф.)
ераклашу (ф.) – якынлашу (ф.)
ешайту (ф.) – сирәгәйтү (ф.)
ешаю (ф.) – сирәгәю (ф.)
ешлау (ф.) – сирәгәйтү (ф.)

Ж

жаваплы (сыйф.) – жавапсыз (сыйф.)
жайлы (сыйф.) – жайсыз (сыйф.)
жайлы (сыйф.) – унайсыз (сыйф.)
жайлылык (ис.) – унайсызлык (ис.)
жәенке (сыйф.) – кысынкы (сыйф.)
жәслү (ф.) – кысылу (ф.)
жәһәт (рәв.) – ашыкмыйча (рәв.)
жәһәт (рәв.) – салмак (рәв.)
жебегән (сыйф.ф.) – булдыклы (сыйф.)
жигү (ф.) – тугару (ф.)
жимерек (сыйф.) – төзек (сыйф.)
житез (сыйф.) – үшән (сыйф.)
жыелу (ф.) – таркалу (ф.)
жыерылу (ф.) – язылу (ф.)
жылыну (ф.) – суыну (ф.)
жылыту (ф.) – суыту (ф.)

З

зарарсыз (сыйф.) – зарарлы (сыйф.)
зиһенле (сыйф.) – зиһенсез (сыйф.)
зурлау (ф.) – хурлау (ф.)

И

игелекле (сыйф.) – игелексез (сыйф.)
игътибарлы (сыйф.) – битараф (сыйф.)
идән (ис.) – түшәм (ис.)
икеле (сыйф.) – анык (сыйф.)
икеләнүле (сыйф.) – икеләнүсез (сыйф.)
икеләнүчән (сыйф.) – тәвәккәл (сыйф.)
икъяр (ис.) – инкяр (ис.)
илтифатлы (сыйф.) – илтифатсыз (сыйф.)
иманлы (сыйф.) – имансыз (сыйф.)
импорт (ис.) – экспорт (ис.)
инсафлы (сыйф.) – инсафсыз (сыйф.)
инану (ф.) – икеләнү (ф.)
индивидуаль (сыйф.) – коллектив (сыйф.)
интегү (ф.) – рәхәтләнү (ф.)
искечә (рәв.) – янача (рәв.)
исле (сыйф.) – иссез (сыйф.)
исәпле (сыйф.) – исәпсез (сыйф.)
ихтирамлылык (ис.) –
ихтирамсызлык (ис.)
ияләшү (ф.) – читләшү (ф.)

инкү (сыйф.) – калку (сыйф.)
инкүлөк (ис.) – калкулык (ис.)
инү (ф.) – ашу (ф.)

Й

йомшару (ф.) – катыру (ф.)
йомшару (ф.) – кату (ф.)
йончу (ф.) – хэллэнү (ф.)
йөзтүбэн (рэв.) – чалкан (рэв.)

К

кабу (ф.) – ычкыну (ф.)
каеру (ф.) – беркетү (ф.)
кайнагу (ф.) – суыгу (ф.)
кайчак (рэв.) – һэрвакыт (рэв.)
калку (сыйф.) – инкү (сыйф.)
калынайту (ф.) – юкарту (ф.)
калынаю (ф.) – юкару (ф.)
каптыру (ф.) – ычкындыру (ф.)
каралама (ис.) – аклама (ис.)
каралжым (сыйф.) – аксыл (сыйф.)
каршы (сыйф.) – яклы (сыйф.)
катлаулы (сыйф.) – гадн (сыйф.)
каушау (ф.) – кыюлану (ф.)
каудар (сыйф.) – басалкы (сыйф.)
качу (ф.) – тотылу (ф.)
качу (ф.) – элэгү (ф.)
кертү (ф.) – чыгару (ф.)
керенте (сыйф.) – чыгынты (сыйф.)
кечелек (ис.) – олылык (ис.)
кечкенә (сыйф.) – дэү (сыйф.)
кечерәйтү (ф.) – зурайтү (ф.)
кечерәю (ф.) – зураю (ф.)
кибү (ф.) – юешләнү (ф.)
кибү (ф.) – сулану (ф.)
кидерү (ф.) – салдыру (ф.)
кисерү (ф.) – жысерү (ф.)
килбәтле (сыйф.) – килбәтсез (сыйф.)
кимү (ф.) – ишәю (ф.)
кимү (ф.) – өстәлу (ф.)
киң (сыйф.) – кысан (сыйф.)
кичәге (рэв.) – бүгенге (сыйф.)
коралландыру (ф.) –
коралсызландыру (ф.)
кору (ф.) – юешләнү (ф.)

кору (ф.) – дымлану (ф.)
корылу (ф.) – сүтелү (ф.)
корыту (ф.) – юешләү (ф.)
космополит (сыйф.) – милләтпәрвар (сыйф.)
космополит (сыйф.) – патриот (сыйф.)
космополитизм (ис.) – патриотизм (ис.)
котлы (сыйф.) – котсыз (сыйф.)
кою (ф.) – яру (ф.)
кою (ф.) – түгү (ф.)
көйлә (сыйф.) – көйсез (сыйф.)
көндөзге (сыйф.) – төнге (сыйф.)
көпшәк (сыйф.) – тыгыз (сыйф.)
көпшәкләнү (ф.) – тыгызлану (ф.)
көрәю (ф.) – арыклану (ф.)
кою (ф.) – сөөнү (ф.)
кою (ф.) – шатлану (ф.)
кояз (сыйф.) – шапшак (сыйф.)
куалау (ф.) – чакыру (ф.)
куу (ф.) – чакыру (ф.)
кубару (ф.) – ябыштыру (ф.)
кубу (ф.) – ябышу (ф.)
куну (ф.) – очып китү (ф.)
кулай (сыйф.) – уңайсыз (сыйф.)
кулай (сыйф.) – жайсыз (сыйф.)
купай (сыйф.) – басалкы (сыйф.)
купшы (сыйф.) – шапшак (сыйф.)
кушу (ис.) – алу (ис.)
куркыныч (сыйф.) – хәвәфсез (сыйф.)
кую (ф.) – алу (ф.)
күбәйтү (ф.) – азайту (ф.)
күмү (ф.) – казу (ф.)
күндәм (сыйф.) – тынгысыз (сыйф.)
күндәм (сыйф.) – чорсыз (сыйф.)
күперенке (сыйф.) – батынкы (мыйф.)
күшлек (ис.) – берлек (ис.)
күпләп (рэв.) – азлап (рэв.)
күптән (рэв.) – әле генә (рэв.)
күптән (рэв.) – яна гына (рэв.)
күптәнге (рэв.) – яна (рэв.)
күренекле (сыйф.) – күренексез (сыйф.)
күркәм (сыйф.) – ямьсез (сыйф.)
күркәмләнү (ф.) – ямьсезләнү (ф.)
күрәләтә (рэв.) – белмичә (рэв.)
күчмә (сыйф.) – утрак (сыйф.)
кыенлашу (ф.) – жинелләшү (ф.)
кыенлык (ис.) – жинеллек (ис.)
кыенсыну (ф.) – батыраю (ф.)

кыздыру (ф.) – сүрөлдөрү (ф.)
кызу I (сыйф.) – салмак (сыйф.)
кызу II (ф.) – сүрөлү (ф.)
кызыктыру (ф.) – биздерү (ф.)
кырлач (сыйф.) – чөллө (сыйф.)
кырый (сыйф.) – чит (сыйф.)
кысык (сыйф.) – иркен (сыйф.)
кысынкы (сыйф.) – иркен (сыйф.)
кысынкылык (ис.) – иркенлек (ис.)
кыю (сыйф.) – тыйнак (сыйф.)

Л

лээзэтлөнү (ф.) – кайгыру (ф.)
лээзэтсез (сыйф.) – лээзэтле (сыйф.)
лычма (сыйф.) – коры (сыйф.)
литота (ис.) – гиперболо (ис.)

М

мавиктыру (ф.) – биздерү (ф.)
майна (ымл.) – вира (ымл.)
максималь (сыйф.) – минималь (сыйф.)
максимум (ис.) – минимум (ис.)
материализм (ис.) – идеализм (ис.)
матурлану (ф.) – ямысезлөнү (ф.)
матурлау (ф.) – ямысезлөү (ф.)
мөгнөлө (сыйф.) – мөгнөсөз (сыйф.)
мөгүлүм (сыйф.) – билгесез (сыйф.)
мөдхия (ис.) – мэрсия (ис.)
мөжбүри (сыйф.) – иректе (сыйф.)
мөрхәмәтле (сыйф.) – мөрхәмәтсез (сыйф.)
мөрхәмәтлелек (ис.) –
мөрхәмәтсезлек (ис.)
минималь (сыйф.) – максималь (сыйф.)
минимум (ис.) – максимум (ис.)
миһербанлы (сыйф.) –
миһербансыз (сыйф.)
миһербанлылык (ис.) –
миһербансызлык (ис.)
мондагы (алм.) – андагы (алм.)
мондагы (сыйф.) – тегендәге (сыйф.)
моннан (рәв.) – тегеннен (рәв.)
моңсулык (ис.) – көләчлек (ис.)
мөмкин (хәб.сүз) – юк (хәб.сүз)
мөстәкыйль (сыйф.) – бәйле (сыйф.)
муллык (ис.) – жигешмәүчөлөк (ис.)

муллык (ис.) – мохтажлык (ис.)
мутлык (ис.) – житдилек (ис.)

Н

назлау (ф.) – битәрлөү (ф.)
намуслы (сыйф.) – намуссуз (сыйф.)
намуслылык (ис.) – намуссузлык (ис.)
натураль (сыйф.) – ясалма (сыйф.)
начарлану (ф.) – әйбөтлөнү (ф.)
начарлану (ф.) – яхшылану (ф.)
начарлык (ис.) – яхшылык (ис.)
нәни (сыйф.) – дөү (сыйф.)
наян (сыйф.) – житди (сыйф.)
наянлык (ис.) – житдилек (ис.)
нәзакәтле (сыйф.) – дорфа (сыйф.)
нәзакәтле (сыйф.) – тупас (сыйф.)
нәзек (сыйф.) – юан (сыйф.)
нечкә (сыйф.) – юан (сыйф.)
ныгыту (ф.) – бушату (ф.)
нык (сыйф.) – буш (сыйф.)
нык (сыйф.) – йомшак (сыйф.)

О

оештыру (ф.) – таркату (ф.)
оештырылу (ф.) – таркатылу (ф.)
оешу (ф.) – таркалу (ф.)
озайту (ф.) – кыскарту (ф.)
озынлык (ис.) – кыскалык (ис.)
оңыту (ф.) – хәтерлөү (ф.)
охшашлык (ис.) – аерма (ис.)
оч (ис.) – төп (ис.)
очраклы (сыйф.) – махсус (сыйф.)

Ө

өерелү (ф.) – таркалу (ф.)
өөрү (ф.) – тузгыту (ф.)
өзөк (сыйф.) – тоташ (сыйф.)
өзөксөз (сыйф.) – өзөк-өзөк (сыйф.)
өйлөнгән (сыйф.ф.) – буйдак (сыйф.)
өйлөнү (ф.) – аерылу (ф.)
өлгөрү (ф.) – сонлау (ф.)
өмет (ис.) – өметсөзлек (ис.)
өметлөнү (ф.) – өметсөзлөнү (ф.)
өркү (ф.) – кыюлану (ф.)

өс (ис.) – ас (ис.)
өстәлү (ф.) – кимү (ф.)
өстәү (ф.) – киметү (ф.)
өстән (рәв.) – түбәннән (рәв.)
өстенлек (ис.) – кимлек (ис.)

П

пакь (сыйф.) – пычрак (сыйф.)
пакьләү (ф.) – пычрату (ф.)
пакьлек (ис.) – пычраклык (ис.)
палаталь (сыйф.) – веляр (сыйф.)
патриций (ис.) – плебей (ис.)
пешкән (сыйф.ф.) – чи (сыйф.)
плюс (ис.) – минус (ис.)
позитив (сыйф.) – негатив (сыйф.)
пошмак (сыйф.) – пошынгулы (сыйф.)
прогресс (ис.) – регресс (ис.)
прогрессив (сыйф.) – реакция (сыйф.)
прогрессив (сыйф.) – регрессив (сыйф.)
похтәлек (ис.) – шапшаклык (ис.)
пычраклык (ис.) – чисталык (ис.)
пычрану (ф.) – чистарыну (ф.)
пычрату (ф.) – чистарту (ф.)

Р

радиоалгыч (ис.) – радиоташпыргыч (ис.)
раслау (ф.) – инкаръялау (ф.)
рациональ (сыйф.) –
иррациональ (сыйф.)
рәтләү (ф.) – бозу (ф.)
рәхимле (сыйф.) – рәхимсез (сыйф.)
рәхимлелек (ис.) – рәхимсезлек (ис.)
революция (ис.) – контрреволюция (ис.)
регресс (ис.) – прогресс (ис.)
ризаль (ис.) – ризасызлык (ис.)
риялы (сыйф.) – риясыз (сыйф.)
рухлы (сыйф.) – рухсыз (сыйф.)
рухлану (ф.) – рухсызлану (ф.)

С

сабыр (сыйф.) – түземсез (сыйф.)
саваплы (сыйф.) – гөнәһлы (сыйф.)
савыгу (ф.) – авыру (ф.)
саклау (ф.) – урлату (ф.)

салдыру (ф.) – кидерү (ф.)
салмак (рәв.) – кызу (рәв.)
салмак (рәв.) – тиз (рәв.)
самими (сыйф.) – риялы (сыйф.)
саф (сыйф.) – болганчык (сыйф.)
саф (сыйф.) – тынчу (сыйф.)
саф (сыйф.) – бозык (сыйф.)
сангырау (сыйф.) – янгырау (сыйф.)
сибү (ф.) – жыпо (ф.)
симез (сыйф.) – ябык (сыйф.)
симезлек (ис.) – ябыклык (ис.)
симертү (ф.) – ябыктыру (ф.)
симерү (ф.) – ябыгу (ф.)
симметрия (ис.) – асимметрия (ис.)
синхрония (ис.) – диахрония (ис.)
сирәк (рәв.) – еш (рәв.)
сирәкләү (ф.) – ешайту (ф.)
сөйкемле (сыйф.) – сөйкемсез (сыйф.)
сөйкемләнү (ф.) – сөйкемсезләнү (ф.)
сөтләч (сыйф.) – сөтсез (сыйф.)
сөтчел (сыйф.) – сөтсез (сыйф.)
сулау I (ф.) – өрү (ф.)
сулау II (ф.) – кигерү (ф.)
суыну (ф.) – жылыну (ф.)
сүзсез (сыйф.) – сүзчән (сыйф.)
сүлпән (сыйф.) – житез (сыйф.)
сүлпәнлек (ис.) – житезлек (ис.)
сүрән (сыйф.) – кызу (сыйф.)
сүрелү (ф.) – эсселәнү (ф.)
сүрелү (ф.) – кызу (ф.)
сыек (сыйф.) – каты (сыйф.)
сыек (сыйф.) – куе (сыйф.)
сырхау (сыйф.) – таза (сыйф.)

Т

табигый (сыйф.) – ясалма (сыйф.)
тагу (ф.) – ычкындыру (ф.)
тазарту (ф.) – пычрату (ф.)
талгын (рәв.) – шәп (рәв.)
таркалу (ф.) – оешу (ф.)
таркату (ф.) – оештыру (ф.)
таркау (сыйф.) – жыйнак (сыйф.)
таркаулык (ис.) – жыйнаклык (ис.)
тарту (ф.) – этү (ф.)
тартыну (ф.) – эрсселәнү (ф.)
тартынучан (сыйф.) – эрссез (сыйф.)

тарыгу (ф.) – кичэю (ф.)
 татулашу (ф.) – низаглашу (ф.)
 тэмле (сыйф.) – тэмсез (сыйф.)
 тэрбияле (сыйф.) – тэрбиясез (сыйф.)
 тгкэ (сыйф.) – сөзэк (сыйф.)
 тигез (сыйф.) – сикалталэ (сыйф.)
 тирэн (сыйф.) – сай (сыйф.)
 тискәре (сыйф.) – унай (сыйф.)
 тоба (сыйф.) – сай (сыйф.)
 торгынлык (ис.) – алгарыш (ис.)
 тотрыклы (сыйф.) – тотрыксыз (сыйф.)
 тою (ф.) – сизмәү (ф.)
 трагедия (ис.) – комедия (ис.)
 туару (ф.) – жигү (ф.)
 төз (сыйф.) – кәкре (сыйф.)
 тозәтү (ф.) – бозу (ф.)
 төзек (сыйф.) – ватык (сыйф.)
 төзеклек (ис.) – жимереклек (ис.)
 төксе (сыйф.) – мөлаем (сыйф.)
 төнге (сыйф.) – көндөзгә (сыйф.)
 төнлэ (рәв.) – көндөз (рәв.)
 төньяк (ис.) – көньяк (ис.)
 топлану (ф.) – күченү (ф.)
 төрлө (сыйф.) – бертөрлө (сыйф.)
 тошенке (сыйф.) – күтәрәнке (сыйф.)
 тудыру (ф.) – үтерү (ф.)
 тузгыту (ф.) – жыю (ф.)
 туздыру (ф.) – жыю (ф.)
 тулаем (рәв.) – өлсчә (рәв.)
 тушлану (ф.) – таралу (ф.)
 тупый(к) (сыйф.) – очлы (сыйф.)
 турайтү (ф.) – кәкрәйтү (ф.)
 тураю (ф.) – кәкреләнү (ф.)
 туры (сыйф.) – күчерелмә (сыйф.)
 турыдан (рәв.) – әйләнгечтән (рәв.)
 турыдан (рәв.) – кинаялап (рәв.)
 турыдан (рәв.) – читләтеп (рәв.)
 турылык (ис.) – кәкрелек (ис.)
 тугыру (ф.) – бушату (ф.)
 тую (ф.) – ачыгу (ф.)
 түгү (ф.) – тугыру (ф.)
 түземлө (сыйф.) – түземсез (сыйф.)
 түләүлө (рәв.) – бушлай (рәв.)
 тыгыз (сыйф.) – буш (сыйф.)
 тыгыз (сыйф.) – сирәк (сыйф.)
 тыгызлану (ф.) – сирәкләнү (ф.)
 тыелу (ф.) – ярсу (ф.)

тыл (ис.) – фронт (ис.)
 тымызык (сыйф.) – зилзиләлө (сыйф.)
 тынлык (ис.) – шау-шу (ис.)
 тынынч (сыйф.) – ярсу (сыйф.)
 тынычлану (ф.) – борчылу (ф.)
 тыпру! (ымл.) – на! (ымл.)
 тырышу (ф.) – ялкаулану (ф.)
 тышлык (ис.) – эчлек (ис.)
 тыло (ф.) – рөхсәт итү (ф.)
 тынлаусыз (сыйф.) – тынлаучан (сыйф.)

У

уенчак (сыйф.) – житди (сыйф.)
 уенчыл (сыйф.) – кырыс (сыйф.)
 уйдорма (ис.) – чынлык (ис.)
 уйламыйча (рәв.) – уйлап (рәв.)
 уйсулык (ис.) – калкулык (ис.)
 уң (сыйф.) – тискәре (сыйф.)
 уңайлы (сыйф.) – жайсыз (сыйф.)
 уңганлык (ис.) – ялкаулык (ис.)
 уңышлы (сыйф.) – уңышсыз (сыйф.)
 урау (ф.) – сүтү (ф.)
 утыру (ф.) – басу (ф.)
 уяну (ф.) йоклау (ф.)

Ү

үзләнү (ф.) – читләнү (ф.)
 үзләнү (ф.) – ятсыну (ф.)
 үр (ис.) – үзән (ис.)
 үрсәләнү (ф.) – хафаланмау (ф.)
 үткен (сыйф.) – үтмәс (сыйф.)
 үткер (сыйф.) – үтмәс (сыйф.)
 үчлө (сыйф.) – үчсез (сыйф.)

Ф

фашист (ис.) – антифашист (ис.)
 филагтропия (ис.) – мезантропия (ис.)
 финиш (ис.) – старт (ис.)

Х

хафалану (ф.) – кинәнү (ф.)
 хәйләкәр (сыйф.) – беркатлы (сыйф.)
 хезмәт (ис.) – ял (ис.)
 хислө (сыйф.) – хиссез (сыйф.)

холыклы (сыйф.) – холыксыз (сыйф.)
хосусый (сыйф.) – гомуми (сыйф.)
хөрмәтләү (ф.) – хурлау (ф.)
хөррият (ис.) – тоткынлык (ис.)
хыялый (сыйф.) – реаль (сыйф.)

Һ

һавалы (сыйф.) – һиммәтле (сыйф.)
һичтуктаусыз (рәв.) – өзек-өзек (рәв.)
һәрәяклы (сыйф.) – берәяклы (сыйф.)
һәйбәт (сыйф.) – яман (сыйф.)

Ч

чалкан (рәв.) – йөзтүбән (рәв.)
чибәрлек (ис.) – ямьсезлек (ис.)
чистарту (ф.) – пычрату (ф.)
читен (сыйф.) – ансат (сыйф.)
чишелү (ф.) – тойнәлү (ф.)
чишендерү (ф.) – киендерү (ф.)
чишенү (ф.) – киенү (ф.)
чоку (ф.) – күмү (ф.)
чукрак (сыйф.) – сак (сыйф.)
чүпләү (ф.) – чәчү (ф.)
чүпле (сыйф.) – чиста (сыйф.)
чыгым (ис.) – керем (ис.)
чыдамлы (сыйф.) – түземсез (сыйф.)
чылату (ф.) – килтерү (ф.)

Ш

шакшы (сыйф.) – чиста (сыйф.)
шәбәю (ф.) – акрынаю (ф.)
шәп (рәв.) – салмак (рәв.)
шәрә (сыйф.) – киемле (сыйф.)
шәфкатъле (сыйф.) – шәфкатъсез (сыйф.)
шәфкатълелек (ис.) – шәфкатъсезлек (ис.)
шәфәкъ (ис.) – таң (ис.)
шик (ис.) – ышаныч (ис.)
шикле (сыйф.) – шиксез (сыйф.)
шома (сыйф.) – кытыршы (сыйф.)
шук (сыйф.) – житди (сыйф.)
шыксыз (сыйф.) – матур (сыйф.)
шыксызлык (ис.) – матурлык (ис.)
шым (сыйф.) – шаулы (сыйф.)
шыпырт (рәв.) – кычкырып (рәв.)

Ы

ыгы-зыгы (ис.) – тынлык (ис.)
ызгыш (ис.) – татулык (ис.)
ыспай (сыйф.) – шапшак (сыйф.)
ычкыну (ф.) – эләгү (ф.)
ышандыру (ф.) – алдау (ф.)

Э

эволюция (ис.) – революция (ис.)
эволюцион (сыйф.) –
революцион (сыйф.)
эгоист (ис.) – альтруист (ис.)
экскурсия (ис.) – рекурсия (ис.)
эләгү (ф.) – ычкыну (ф.)
эләктерү (ф.) – ычкындыру (ф.)
элекке (сыйф.) – хәзерге (сыйф.)
элеккечә (рәв.) – хәзергечә (рәв.)
элементар (сыйф.) – катлаулы (сыйф.)
элү (ф.) – алу (ф.)
эпилог (ис.) – пролог (ис.)
эрү (ф.) – туну (ф.)
эрү (ф.) – кату (ф.)
эчкәре (рәв.) – тышкары (рәв.)
эчкерле (сыйф.) – эчкерсез (сыйф.)
эчлек (ис.) – тышлык (ис.)
эчтә (рәв.) – тыпта (рәв.)
эчтән (рәв.) – тыштан (рәв.)
эшкуар (ис.) – жилкуар (ис.)
эшлекле (сыйф.) – эшлексез (сыйф.)
эшлекчелек (ис.) – эшлексезлек (ис.)
эшсөяр (ис.) – ялкау (ис.)

Ю

юанаю (ф.) – нечкәрү (ф.)
юату (ф.) – кыерсыту (ф.)
юату (ф.) – үпкәләтү (ф.)
юашлану (ф.) – усаллану (ф.)
юашлык (ис.) – усаллык (ис.)
юартын (рәв.) – астан (рәв.)
юешләнү (ф.) – кибү (ф.)
юкару (ф.) – калынаю (ф.)
юри (рәв.) – чынлап (рәв.)

Я

ябу (ф.) – ачу (ф.)
 ябыгу (ф.) – симерү (ф.)
 ябыштыру (ф.) – кубару (ф.)
 ягу (ф.) – сүндерү (ф.)
 ягымлылык (ис.) – ягымсызлык (ис.)
 язгы (сыйф.) – көзге (сыйф.)
 язын (рэв.) – көзен (рэв.)
 яклау (ф.) – жәберләү (ф.)
 яклаучы (ис.) – жәберләүче (ис.)
 якынайту (ф.) – ерагайту (ф.)
 якынлык (ис.) – ераклык (ис.)
 якынча (рэв.) – төгәл (рэв.)
 ял (ис.) – эш (ис.)
 яла (ис.) – дореслек (ис.)
 ялгану (ф.) – өзелү (ф.)
 ялгау (ф.) – өзү (ф.)
 ямансу (рэв.) – рэхәт (рэв.)

яраклы (сыйф.) – файдасыз (сыйф.)
 яңарту (ф.) – искертү (ф.)
 яңару (ф.) – искерү (ф.)
 яңача (рэв.) – искечә (рэв.)
 ярлылык (ис.) – байлык (ис.)
 ярсу (сыйф.) – басалкы (сыйф.)
 ярсу (ф.) – сабырлану (ф.)
 ясалма (сыйф.) – табигый (сыйф.)
 ясау (ф.) – вату (ф.)
 ясау (ф.) – жимерү (ф.)
 ятсыну (ф.) – үзсенү (ф.)
 яхшылану (ф.) – начарлану (ф.)
 яшәрү (ф.) – картаю (ф.)
 яшертен (рэв.) – ачыктан-ачык (рэв.)
 яшертен (рэв.) – турыга (рэв.)
 яшерү (ф.) – табу (ф.)
 яшерү (ф.) – фаши (ф.)